

April 22, 1980

**Minutes of Conversation between Todor Zhivkov and
Hafez Al-Assad, Damascus**

Citation:

"Minutes of Conversation between Todor Zhivkov and Hafez Al-Assad, Damascus", April 22, 1980, Wilson Center Digital Archive, Central State Archive, Sofia, Fond 1-B, Record 60, File 264. Translated by Assistant Professor Kalina Bratanova; Edited by Dr. Jordan Baev and Kalin Kanchev. Obtained by the Bulgarian Cold War Research Group.
<https://digitalarchive.umd.edu/document/112728>

Summary:

The two leaders talk about recent developments in the Middle East, US-Arab relations, and Soviet support for Arab regimes.

Original Language:

Bulgarian

Contents:

Original Scan
Translation - English

ОФИЦИАЛНИ РАЗГОВОРИ

между първия секретар на ЦК на БКП и председател на Държавния съвет на Народна република България ТОДОР ЖИВКОВ и генералния секретар на Арабската социалистическа партия Баас и президент на Сирийската арабска република ХАФЕЗ ЕЛ АСАД

Дамаск, 22 април 1980 г.

/стенографски запис/

В разговорите взеха участие:

– от българска страна: Петър Младенов – член на Политбюро на ЦК на БКП и министър на външните работи, Андрей Луканов – кандидат-член на Политбюро на ЦК на БКП и заместник-председател на Министерския съвет, Милко Балев – секретар на ЦК на БКП и началник на Кабинета на другаря Тодор Живков, Васил Цанов – член на ЦК на БКП и председател на Националния аграрно-промишлен съюз, Георги Павлов – член на ЦК на БКП и председател на българската част на Смесената българо-сирийска комисия за икономическо и научно-техническо сътрудничество, и Стефан Митев – посланик на Народна република България в Сирия.

- от сирийска страна: д-р Абдул Рууф ал-Касем - член на ръководството на Арабската социалистическа партия Баас и председател на Министерския съвет, Абдул Халим Хаддам - член на ръководството на АСП Баас, заместник-председател на Министерския съвет и министър на външните работи, Уалид Хамдун - член на ръководството на АСП Баас и заместник-председател на Министерския съвет по въпросите на услугите, Абдул Кадир Кадура - член на ръководството на АСП Баас и заместник-председател на Министерския съвет по икономическите въпроси, Абдул Керим Ади - министър по въпросите на президентството на Републиката, д-р Селим Ясин - държавен министър по въпросите на планирането, д-р Мохамед ал-Атраш - министър на икономиката и външната търговия, д-р Абдул Джабар ад-Дахак - министър на петрола и минералните богатства, д-р Хамид Мусаукар - министър на земеделието и аграрната реформа, и Абдул Разак Шакер - посланик на Сирийската арабска република в България.

ХАФЕЗ ЕЛ АСАД:

Аз съм много щастлив да приветствувам моя приятел другаря Тодор Живков, а така също и членовете на придружаващата го делегация. Разбира се, това не е нашата първа среща, ние сме се срещали вече много пъти и се познаваме достатъчно добре. Лично аз, а също и членовете на ръководството на Арабската социалистическа партия Баас и ръководството на държавата изпитваме дълбоко чувство на уважение

към председателя др.Тодор Живков. Затова съвсем естествено е това чувство на радост и задоволство, което ни изпълва винаги, когато се срещаме с нашия скъп приятел. Разбира се, това чувство на симпатия, което се създаде в общата ни борба, благоприятствува за развитието на нашите връзки и отношения. Ние с вас се намираме в един скоп в борбата против империализма и ционизма. И докато продължаваме тази съвместна борба, на която засега все още не се вижда край, особено много се нуждаем да се срещаме един с друг. Така че, ако на сегашния етап империалистите се опитват да обединяват своите редици в борбата си срещу нас, то още по-необходимо е ние да обединяваме своите сили и своите редици, за да можем успешно да се противопоставим. Това е важно особено сега, когато попълзновенията на империализма стават крайно злостни. Може би то се налага още повече и от усложняването на международната обстановка, от разпалването на международното напрежение, което можем да определим като своего рода стъпка към студената война. Както вчера другарят Живков отбеляза по време на нашите разговори, ние изпитваме чувство на безпокойство, но не чувство на страх. Основният източник на нашата сила е в това, че с нас е правото. Няма никакво съмнение в крайните резултати от нашата борба.

Ние високо ценим позицията лично на др.Тодор Живков, позицията на Народна република България по отношение на нашата борба. Нашият народ от своя страна също

изпитва подобни чувства. Ето защо, от тази гледна точка ние като държавни, като партийни ръководители и като представители на нашия народ чувствуваме необходимостта да издигаме на по-високо равнище развитието на нашите двустранни отношения. Нашата линия е да използваме всички канали, всички равнища за обсъждане и набелязване на мерки за изпълнение на това наше желание. Ние не веднъж сме подчертавали, че все още не използваме всички съществуващи възможности за развитието на тези отношения.

Вчера разговаряхме, че нашите срещи трябва да зачестяват, да се повтарят. Затова аз предлагам сега нашият разговор да бъде по-кратък, а да дадем по-големи възможности на нашите колеги да проведат двустранни разговори, да обсъдят всичко, което е възможно да допринесе за разширяване на сътрудничеството.

Бих искал да кажа само няколко думи за положението в арабския свят, в нашия район. А след това, ако имате Вие да добавите нещо, другарю Живков, ще ви предоставим тази възможност.

След като бяха подписани сепаративните споразумения в Кемп Дейвид, след като беше подписан така нареченият мирен договор между Египет и Израел, определено се опитахме да заемем позиция за преодоляване на съществуващите противоречия между отделните режими в арабския свят.

Беше проведена конференция на високо равнище. По време на тази конференция се договорихме и изработихме една обобщена позиция, която бихме могли да наречем минимална позиция на противопоставяне на сепаративните споразумения. Няма съмнение, че това беше една победа за нас. Победа на делото на прогреса, на делото на арабските народи.

От друга страна, тя допринася за проваляване на плановете на Садат, на ционизма и на САЩ. Ние и сега се опитваме да запазим общите насоки на тази стратегическа линия. Вероятно е известно на българските приятели, че тази обединена позиция, изработена по време на конференцията на високо равнище, не е така крепка, не е така силна. Нейното ядро не е здраво. Преди всичко, това се дължи на традиционните връзки, съществуващи между САЩ и редица арабски режими. Втората причина е продължаващата дейност на САЩ, насочена да разколебае режимите на нашите народи, да разклати основите на тези решения. Американците действуват в рамките на два паралелни плана. От една страна, те се опитват да използват съществуващите традиционни отношения между тях и арабските страни, а от друга страна – опитват се да възбудят нови противоречия и разногласия между арабските държави и режими, което ще им позволи да действуват от позиция на силата. В резултат на тези две паралелни линии, които по същество са едно цяло, беше разколебана решимостта в някои кръгове в арабските страни. Ето защо ние се опитваме преди всичко да укрепим позицията на Фронта на твърдостта и противодействието. Ние смятаме,

че приемането на такава правилна позиция от страна на държавите – участнички във Фронта на твърдостта, наред с изпълнението на основните функции допринася за запазване на изработените минимални решения в общоарабски план на конференцията на високо равнище.

В тези рамки се проведе последното съвещание на Фронта на твърдостта и противодействието. Нашата принципна оценка е, че фронтът разполага с необходимите сили, за да осъществи набелязаните решения, макар че бяха публикувани някои отрицателни коментари, които наблягаха на известни разногласия сред арабските страни и режими. Ние смятаме, че решенията, приети на последното съвещание, бяха своего рода отговор на неблагоприятните коментари, бяха потвърждаване на решимостта на Фронта на твърдостта да продължава борбата.

Ние в Сирия не крием, и това е добре известно, че в момента сме обект на широк заговор, тъй като мнозина считат, че ние сме основният източник на съществуващите за тях проблеми, основната пречка за осъществяване на плановете на САЩ. Те си въобразяват, че ако успеят да поставят на колене Сирийската арабска република, то пред тях се откриват най-благоприятни перспективи за осъществяване на тези техни планове. Разбира се, тези изводи на САЩ не са нови. Това са констатации на американската дипломация, които особено ярко се проявиха след октомврийската война през 1973 г. Те се опитват с най-различни форми и средства

да разколебаят решимостта на Сирийската арабска република. Тези техни опити бяха чрез методите на дипломацията, чрез определен натиск от страна на някои арабски държави, които създават проблеми на Сирийската арабска република. Опитват се да използват разногласията между нас и Ирак. Все още не е достатъчно ясно каква точно е ролята на Ирак в тези планове. Ние не сме направили окончателно и открито нашите изводи, но в определени моменти упражняваният натиск от Ирак напълно се покриваше с натиска, упражняван от САЩ. Самият Кисинджър потвърждава в основни линии това, което аз сега ви излагам. През 1974 и 1975 г. ние отказахме да се съобразим с неговите предложения. Още тогава някои американски вестници писаха, цитирайки Кисинджър, че ако се удаде да помирят Ирак и Иран, то в такъв случай Ирак би се засилил и укрепнал, което би дало възможност за упражняване на натиск върху Сирия, за да се накара тя да се присъедини към сепаративните споразумения. Даже първия път, когато Кисинджър посети нашата страна след подписването на споразумението между Ирак и Иран, направо заяви на нашия външен министър по пътя от летището към града, че Ирак е укрепнал и е в състояние да упражни по-силен натиск върху нас. Покойният президент на Алжир Бумедиен, когато дойде на последното си посещение у нас, ми каза, че едно от нещата, които ще му тежат на съвестта, е съдействието му за постигане на споразумението между Ирак и Иран. В продължение на не малък период от време се създаваше впечатление, че неговите усилия играят важна роля в

подписването на едно споразумение, регулиращо отношенията между Ирак и Иран. В крайна сметка ние се убедихме, че неговата роля не е така значителна в изработването на съдържанието на самото споразумение, по-скоро е в примиряването на арабското обществено мнение с подписването на такова споразумение. Самият той известно време също е считал, че подписването на това споразумение би допринесло за укрепване на общия фронт срещу империализма. Но в края на своя живот той се убеди в обратното.

Бих могъл да кажа и няколко думи за истинските причини, които тласнаха Ирак към тази роля. След като САЩ не успяха чрез традиционните си методи, използвани в миналото, да наложат своята воля, те се опитаха да променят тези методи и средства. Преди всичко насочиха своите усилия към създаване на вътрешни проблеми в Сирия, като разчитаха в това отношение на някои реакционни групировки, които играят неблагоприятна, отрицателна роля не само в историята на Сирия, но и в историята на арабските народи. Те се опираха също така на някои реакционно настроени съседни на Сирийската арабска република арабски държави. Към това трябва да прибавим и различните групировки в Ливан, да не говоря пък за самия Израел.

Ние се противопоставихме енергично на тези опити, като разчитахме на съзнанието на нашия народ, опирайки се преди всичко на широките народни маси, в чийто интерес са осъществени нашите завоевания, в чийто интерес е запазването на революцията и укрепването на нашата държава и нашата сигурност. Ние се надяваме твърде скоро да разобличим

усилията на САЩ, да разобличим тяхната агентура и техните методи и средства, които безспорно са обречени на провал. Смятаме, че те твърде скоро ще се убедят, че каквито и методи да използват, какъвто и натиск да упражняват върху нас, нищо няма да отклони Сирийската арабска република от избрания от нея път на противопоставяне на империализма. Сирийската арабска република ще продължи да бъде една от крепостите на борбата против империализма в името на мира, социалния прогрес, свободата. Разбира се, ние знаем, че имаме искрени другари и приятели, които стоят рамо до рамо с нас в общата ни борба. И няма никакво съмнение, че благодарение на упората и подкрепата на тези наши приятели, ние сме уверени в нашата крайна победа. Както ние, така и нашите приятели безспорно добре разбират и знаят, че основната цел на империализма е да подкопае, да пререже връзките на дружба и сътрудничество между нас и нашите социалистически приятели. Но каквито и да бъдат трудностите, ние не можем да се откажем от нашето дело, не можем да се откажем от нашите приятели и принципи.

А сега предоставям думата на др. Тодор Живков.

ТОДОР ЖИВКОВ:

Уважаеми другарю Президент,

Уважаеми сирийски приятели,

Най-напред искам още един път да изкажа благодарността на нашето партийно и държавно ръководство и на нашата делегация за поканата да посетим вашата страна.

Лично аз съм много доволен, че отново имам възможност да се срещна и да разговарям с Вас, другарю Асад. Благодаря за това, което казахте тук. То беше много интересно.

Поръчението на нашето партийно и държавно ръководство е, на първо място, да осъществим нашите разговори и преговори за по-нататъшно плодотворно сътрудничество между нашите две страни и два народа. За нас Сирийската арабска република е приятелска страна. И ние желаем плодотворно сътрудничество във всички области, където са заинтересовани нашите две страни – в политиката, икономиката, културата и в другите сфери, където вече има традиционно сложени отношения между нашите страни и народи.

Съгласен съм с Вашето предложение да се предостави възможността на съответните партньори от двете делегации, да поработят днес и да ни представят своите проекти. Уверен съм, че ние с Вас ще "благословим" това, което са подготвили, и всичко ще приключи много добре. Не може да бъде иначе.

Идвайки във вашата страна, искаме открито и ясно, както ние българите правим, без заобикалки, да дадем пълна поддръжка на вашата справедлива борба за тържеството на арабската кауза. Ние си даваме сметка, че сега във вашия район главната тежест ляга върху Сирия, поради това, че тя е непосредствена фронтова държава. И ние в България високо ценим Вашия личен принос не само като ръководител

води груба антисъветска кампания и натиск. Целият въпрос е в Европа да се установят нови ядрени ракети със среден радиус на действие. Какво значи това? Ако вземем например ГДР, а можем да вземем която и да е друга държава. Това са портативни, преносими ракети, те не са стационарни. Могат да се изстрелват от самолети или от други транспортни средства. За 4-5 минути могат да ударят всички социалистически страни, а само за шест минути – европейската част на Съветския съюз. Това значи, че ние и Съветският съюз трябва да вземем мерки. Ние се борим за Европа, за народа в Европа. Тези ракети покриват и целия район на Близкия изток. Можете да си представите какво значи това! Ние знаем плановете на НАТО. Тези планове са при отстъпление да сринат всичко със земята, за да преминат през пусто място нашите армии.

Всичко това започна преди афганистанските събития. Да вземем Индийския океан, Близкия и Средния изток, установяването на жандарски части в Индийския океан, Египет, Израел, Сомалия. Това също е грандиозен план, насочен срещу прогресивните режими и защита на петрола. Но аз и вчера Ви казах, че това са налудничави идеи, че този процес, който те предприемат, е неуправляем. Защото и Саудитска Арабия не е това, което беше, и в Египет вътрешното положение не е същото. Така че дестабилизацията, която те извършват срещу вас и нас, е като бумеранг.

Но всичко това е тревожно, защото в основата са налудничавите планове на администрацията на Картър. Глупост е това, че те ще ни унищожат с блокада, че няма да дадат зърно. Нима ще ни накарат да умрем от глад! Това е невъзможно, но трудности се създадоха. Трябва да се даде отпор и да се отстоява. Друга алтернатива няма. Американците не могат да воюват. Какво значи да воюват тук, до Съветския съюз, който има милионна армия? Аз и вчера Ви подчертах, че виетнамците ги биха, макар че имаха по-слабо оръжие. Но за да победят Виетнам, те трябва да пратят милионна армия. Още повече, че Виетнам има приятели, арабските народи също имат приятели. САЩ оказват огромен натиск на съюзниците си в Европа. Но те няма да успеят да върнат студената война в този вид, в който беше. Това е невъзможно.

Разбира се, трудности има. Аз съм напълно съгласен с това, което казахте Вие. Ние дойдохме тук, за да изразим безрезервна подкрепа на вашето справедливо дело против империализма, ционизма и реакцията.

Благодаря.

ХАФЕЗ ЕЛ АСАД:

И аз благодаря.

А сега да предоставим възможност на нашите колеги да се договорят по отделните форми за сътрудничество.

Стенограф: *Alby*
/Ст.Белова/

Minutes of Conversation between Todor Zhivkov and Hafez Al-Assad**Damascus, 22 April 1980** OFFICIAL TALKS

Between the First secretary of the Central Committee of the Bulgarian Communist Party and Chairman of the State Council of the People's Republic of Bulgaria Todor Zhivkov and the Secretary General of the Arab Socialist Party /Ba'th/ and President of the Arab Republic of Syria Hafiz Al-Assad [1], The talks were attended by: From the Bulgarian side: Petar Mladenov [2] , CC BCP Politburo member and Minister of Foreign Affairs; Andrey Lukanov[3] , CC BCP associate-member and Deputy Chairman of the Council of Ministers; Milko Balev[4] , CC BCP Secretary and Chief of comrade T. Zhivkov's office; Vassil Tzanov[5] , CC BCP member and Chairman of the National Agrarian Industrial Union; George Pavlov, CC BCP member and Chairman of the Bulgarian part of the Joint Bulgarian-Syrian Commission for Economic and Technical Cooperation; and Stefan Mitev, Ambassador of the PR Bulgaria to Syria. From the Syrian side: Dr. Abdul Rauf al-Kasm[6] , member of the leadership of the Arab Socialist Party Ba'th and Chairman of the Council of Ministers; Abdul-Halim Khaddam[7] , member of the ASP Ba'th leadership, Deputy Chairman of the Council of Ministers, and Minister of Foreign Affairs; Walil Hamdun, member of the ASP Ba'th leadership and Deputy Chairman of the Council of Ministers for Services; Abdul Kadir Kadura, member of the ASP leadership and Deputy Chairman of the Council of Ministers for Economic Development; Abdul Kerim Ady, Minister of Presidency Affairs; Dr. Selim Iassin, State Minister for Planning; Dr. Mohamed al-Atrash, Minister of Economy and Foreign Trade; Dr. Abdul Djabar ad-Dahak, Minister of Oil and Natural Resources; Dr. Hamid Musaukar, Minister of Agriculture and Agrarian Reform; and Abdul Razak Shaker, Ambassador of the Syrian Arab Republic to Bulgaria.

HAFEZ AL-ASSAD: I am very happy to welcome my friend and comrade Todor Zhivkov and the other members of the delegation. Of course, this is not our first meeting; we have already met many times and know each other very well. The leaders of the Arab Socialist Party Ba'th, the State leadership, and I personally feel deep respect for the President, comrade T. Zhivkov; hence the natural feeling of happiness and satisfaction whenever we meet our dear friend. Certainly, the feelings of personal sympathy that developed through our common struggle contributes to the positive development of our relations. You and I are in the same trench in the struggle against imperialism and Zionism. Since our common struggle will not be over soon, we must meet each other frequently. Now when the imperialists are trying to unite their forces in the struggle against us, we must consolidate our strengths in order to oppose them successfully. This is particularly important today, as the sneaking ambitions of imperialism have become extremely malicious. The consolidation of our strengths has become even more necessary as a result of the current complications of the international situation and the escalation of tension, which can be defined as the next step in the Cold war. As comrade T. Zhivkov pointed out in our talks yesterday, we share the same feeling of anxiety, not fear. Justice, the main source of our strength, is on our side. We have no doubts as for the outcome of this struggle. We highly appreciate T. Zhivkov's personal position and the position of the PR of Bulgaria with regard to our struggle. These feelings are also shared by our people. Therefore we, the State and Party leaders as representatives of our people, feel responsibility to work for intensification of our bilateral relations. We are willing to use all possible channels on all levels to discuss and adopt new initiatives that could contribute to this goal. We have pointed out many times that we have not yet used all possible opportunities to further develop of our relations. As we mentioned yesterday, our meetings should become more frequent. Now I suggest that our discussion be short, in order to provide our colleagues with the opportunity to examine all possibilities for the widening the scope of our cooperation. I would like to say just a few words about the situation in the Arab world, in our region. And then, if you have something to add, comrade Zhivkov, we will give you this opportunity. Ever since the separatist agreements from Camp David with the so-called Peace Treaty between Egypt and Israel, we have been trying to settle the existing differences in the Arab world. For that purpose, we held a Summit conference where we formulated a common position against the separatist agreements. Undoubtedly, this was a victory for us. It was a victory for the Arab cause. On the other hand, our united stance contributes to the ruining of the plans of Sadat, the US and Zionism. Even now we are trying to keep the line of this strategic policy. However, as our Bulgarian friends probably know, the position agreed upon at the conference is not stable and strong. It does not rest on solid grounds. First, the instability can be explained by the traditional US-Arab relations. Another reason is the US policy that targets our peoples'

regimes. The USA has been pursuing two parallel strategies. On the one hand, they are trying to use their traditional relations with the Arab countries. On the other, they are trying to stir conflicts and intrigue between the Arab regimes, which will allow them to act from a position of power. Pursuing these two parallel lines they are successfully shaking the determination of certain circles in the Arab world. Therefore, our main task now is to strengthen the Steadfastness and Confrontation Front[8] . We believe that the support of this position by all members of the Steadfastness and Confrontation Front, will contribute to preservation of the basic agreements from the Summit conference of the Arab states. The last meeting of the Steadfastness and Confrontation Front was held within that context. We believe that the Front has the necessary potential for implementation of the adopted measures, despite the recently published reports for contradictions between the Arab countries. We consider the measures adopted by the Front a response to the negative reports and a sign of our determination to continue the struggle. It has been generally acknowledged that our country has become a target of a broad conspiracy. Syria is blamed to be the main source of today's problems and a major obstacle to the implementation of the US plans. The imperialists presume that the subjugation of the Arab Republic of Syria will create the most favorable conditions for their plans. Certainly, we are well aware of their assessments. Especially after the October War of 1973, this strategy of the American diplomacy has become clear and explicit. The US has been trying in different ways to undermine the determination of the Arab Republic of Syria. They tried using diplomacy and encouraged some Arab countries to put pressure on the Arab Republic of Syria. They are trying to take advantage of the differences between Syria and Iraq. However, the role played by Iraq in this strategy is not clear yet. We have not yet completed our analysis. However, the fact is that the Iraqi involvement coincided with the US pressure. This has been confirmed by Kissinger himself. In 1974 and 1975 we did not take into consideration his proposals. At that time Kissinger was quoted in some American papers saying that if they had succeeded to reconcile Iraq with Iran, then Iraq would have become stronger and more stable. This would have increased the pressure on Syria, forcing it to join the separatist agreements. Even when he first visited our country after the Iran-Iraqi agreement, Kissinger bluntly told our Foreign Minister on their way from the airport that Iraq had become stable, which would allow the Iraqis to put more pressure on us. Boumedienne [9] , the late President of Algeria told me that he had scruples because he had contributed to the Iran - Iraq agreement. For quite some time his contribution was considered significant. We finally found out however, that his role in drawing up the agreement was not as significant as previously thought. He was actually only encouraging the Arab public opinion to accept the agreement. For some time he really thought that the agreement would contribute to strengthening the united front against imperialism. By the end of his life, however, he reversed his views. I would like also to add few words on Iraq's actual motives for taking up that role. When the US failed to impose their will through the traditional methods from the past, they attempted to change their strategy. First, they tried to incite internal disorders in Syria, relying on certain reactionary groups, who have been playing a negative role not only in Syria but in the history of the Arab peoples in general. They also relied on some reactionary-oriented neighboring Arab countries. Here we can include groups from Lebanon, not to mention Israel too. We energetically resisted these attempts thanks to the devotion of our people, in whose interest we made our revolution and in whose interest we now strengthen of our state and our security. We hope that very soon we will be able to uncover the true face of the US, to expose their agents and methods, which undoubtedly are doomed to failure. They will be convinced very soon that whatever methods they use and however they pressure us, the Arab Republic of Syria will not be diverted from its policy of resisting imperialism. The Syrian Arab Republic will continue to be a stronghold in the struggle against imperialism for the sake of world peace, social progress and freedom. Certainly, we are aware that in this struggle we can rely on our sincere friends and comrades. And we have no doubts in our final victory thanks to the support of our friends. We both know that the major goal of American imperialism is to undermine and break off the existing fraternal and cooperative relations with our socialist friends. Whatever hardships we might face, we will not give up our cause and we will not betray our friends and principles. With that I would like to give the floor to comrade T. Zhivkov. T. ZHIVKOV: Dear comrade

President, Dear Syrian friends, First of all, I would like to express the gratitude of our party, government and delegation for the invitation to visit your country. I am personally very happy for having the opportunity to meet and talk with you once again, comrade Assad. Thank you for everything you said. It was very interesting. Our Party and State leadership commissioned us, first of all, to discuss and negotiate the possibilities for further development of the fruitful cooperation between our countries and peoples. We consider the Syrian Arab Republic a friendly country. We are looking forward to developing fruitful cooperation in all areas of common interest, whether political, economic or cultural — basically in all areas where we have already developed strong friendly relations. I agree with you that we should give the opportunity to the respective counterparts in our delegations to do their work today and then to present to us their proposals. I am sure that their projects will receive our blessing and the results of the visit will be very positive. It cannot be otherwise. Visiting your country, we would like to declare clearly and explicitly, in true Bulgarian style, without beating about the bush, our complete support for your just struggle for the triumph of the Arab cause. We are aware that in your region today the major burden lies on Syria, as it is an immediate front state. (...) What does this mean? Let us take the case of GDR, although we can have as an example any other country. These missiles are mobile and easy to transport — they are not stationary. They can be launched from an airplane or any other vehicle. In four or five minutes they can hit all socialist countries; in six minutes they can reach the Eastern part of the Soviet Union. This makes it imperative for us and the Soviet Union to adopt some countermeasures. Our struggle is a struggle for Europe and for all European peoples. These missiles also cover the whole region of the Middle East. You can imagine what it means. We are aware of NATO plans. They plan to destroy everything in case of retreat, so that our armies go into desert territories. All this started before Afghanistan. Let us take for example the region of the Indian Ocean, the Middle and Near East, the deployment of gendarme troops around the Indian Ocean, Egypt and Somalia. This is also a part of the grand plan against the progressive regimes and in defense of the oil industry. I pointed out yesterday that these plans are insane — they cannot control the processes they will unleash. Saudi Arabia is no longer the same state and the internal situation in Egypt is also different. Therefore, their attempt to destabilize yours and our country will fire back as boomerang. The situation however is worrisome because everything comes from the insane plans of the Carter administration. The idea that they will destroy us by blocking and suspending our corn supply is stupid. They will not make us starve to death — this is impossible. The truth is of course that we have been experiencing some difficulties. We must resist however all these plans and defend our positions. We have no other way. The Americans cannot go to war. And how else, if the Soviet Union has an army of more than a million people here. As I pointed out yesterday, the Vietnamese defeated them, even though their weaponry was far worse than the American. If they wanted to defeat Vietnam, they should have sent more than a million troops. Besides, Vietnam has friends the same way the Arab peoples do. The US exercise enormous pressure on their allies in Europe. However, they will not succeed in bringing the Cold War back to the point where it was before. This is impossible. Certainly, there are difficulties. I completely agree with your words. We came here to express our unconditional support for your just struggle against imperialism, Zionism and reaction. Thank you. HAFIZ AL-ASSAD: I would like also to thank you. Now let us give the opportunity to our colleagues to have negotiations on the different fields of our cooperation. [Source: Central State Archive, Sofia, Fond 1-B, Record 60, File 264. Translated by Assistant Professor Kalina Bratanova; Edited by Dr. Jordan Baev and Kalin Kanchev]

[1] Assad, Hafez al, Gen. (1928 - 2000) - Minister of Defense and Commander in Chief of the Air Force of Syria (1965-70); Leader of Syrian Ba'th Party, President of Syria (1971 - 2000). [2] Mladenov, Petar (1936 - 2000) - Minister of Foreign Affairs of Bulgaria (1971-1989); Member of Politburo (1974-1989); Secretary General of the Central Committee of the Bulgarian Communist Party, from April 1990 Supreme Council of the Bulgarian Socialist Party (Nov 1989 - June 1990); President of Bulgaria (Nov 1989 - June 1990). [3] Lukanov, Andrey (1938-1998) - CC BCP Politburo Candidate member (1979-1989); Deputy Prime Minister (1976-1989); Permanent Representative to COMECON (1980); Deputy Chairman of the Bulgarian Socialist Party (1990-1991); Prime Minister of Bulgaria (Jan. - Dec. 1990). [4] Balev, Milko

(1920-2002), Chief of Staff for Todor Zhivkov at CC BCP (1956-1986), Member of Politburo (1982-1989). [5] Tzanov, Vassil - Secretary of CC BCP for Agriculture (1981-1989), Deputy Minister of Agriculture (1974-1979), and Chairman of National Agrarian-Industrial Union (1979-1981). [6] Abdul Rauf al-Kasm (B. 1932) - Prime Minister of Syria (1980-1987) [7] Abdul-Halim Khaddam (B. 1932) - Minister of Economy and Foreign Trade (1969-1970); Minister of Foreign Affairs (1970-1984) and Vice President of Syria (since 1984). [8] Arab Steadfastness and Confrontation Front - created in 1978 by Syria, Libya, Algeria, Iraq, PDR of Yemen, and PLO to oppose Sadat's policy of reconciliation with Israel. [9] Boumedienne, Houari [Mohammed Ben Brahim Boukharouba] (1927 - 1978) One of the leaders of FLN, Defense Minister (1962 - 1965), and President (1965 - 1978) of Algeria